

Simpozij o nastavnim planovima i programima: Zaključci

UNESCO i OHR su 7. i 8. februara 2000.god. u Sarajevu zajednicki organizirali uspjesan simpozij o reformi nastavnih planova i programa u BiH. Simpoziju su prisustvovali: tim eksperata sa Univerziteta Heidelberg koji je izradio pocetni izvjestaj o nastavnim planovima i programima "nacionalnih" predmeta u BiH a ciji je sponzor bio UNESCO, eksperti iz Svajcarske, Norveske, Grcke, zvanicnici ministarstava iz Federacije, Republike Srpske, Kantona, profesori univerziteta, nastavnici, edukatori nastavnika, predstavnici civilnog drustva, nevladine organizacije, clanovi studentskih vijeca i udruzenja, kao i druge medjunarodne organizacije kao sto su Vijece Evrope, Svjetska banka i Evropska unija.

U svom centralnom obraćanju Matei Hoffmann, Visi zamjenik Visokog predstavnika, podsjetio je auditorij da postizanje napretka na polju obrazovnog sistema predstavlja znacajan prioritet za OHR, te da se postojeći sistem obrazovnog "aparthejda" u BiH neće dalje tolerirati.

Glavni zaključci i preporuke simpozija, prema dogovoru svih ucesnika, su bili sljedeći:

1. Model nastavnog plana i programa koji najbolje odgovara potrebama BiH jeste svajcarski model. To podrazumijeva paralelne nastavne planove i programe sa visokim nivoom koordinacije izmedju entitetskih vlasti.

2. Potrebno je da tri zajednice uspostave mehanizme koordinacije, poput Stalne konferencije ministara obrazovanja, uz ucesce Ministarstava, pedagoskih instituta, OHR-a, UNESCO-a te Vijeca Evrope.

3. Potrebne su medjusobne razmjene informacija o promjenama i svim aktivnostima u odgovarajucim obrazovnim sistemima.

4. Svaki konstitutivni narod bi trebao ponuditi planske i programske module koji ce se ukljuciti u nastavni plan i program drugih naroda, narocito u oblasti kulture i jezika.

5. Svjedožbe se trebaju medjusobno priznavati kako bi se olaksala mobilnost izmedju entiteta. Treba se usvojiti zakonska regulativa koja ce omoguciti integriranje djece sa drugih podrucja i iz drugih grupa, ukljucujuci manjinske grupe, a narocito djecu povratnika. Veoma poželjna mogućnost bi bilo zapošljavanje nastavnika iz drugih konstitutivnih naroda, kako bi se izaslo u susret potrebama te ispostovala prava djece povratnika u smislu kulturne i lingvisticke razlicitosti.

6. Oba pisma se trebaju poducavati u cijeloj zemlji i djeca trebaju biti upoznata sa knjizevnim nasljedjem drugih konstitutivnih naroda. Takodje ih treba upoznati sa zajednickim karakteristikama i razlikama izmedju tri jezicke varijante prisutne u BiH.

7. Udzbenici iz Hrvatske i SR Jugoslavije se nece vise tolerirati ukoliko ne obradjuju gradivo koje se odnosi na BiH; vecina udzbenika bi se trebala pisati i stampati u BiH.

8. Trebaju postojati odredjeni zajednicki elementi u nastavnom planu i programu, kao sto je jedinstveno obrazovanje o ljudskim pravima te civilno obrazovanje. U tom cilju, Vijece Evrope, UNESCO i CIVITAS su vec izradili visokokvalitetne nastavne materijale i materijale za obuku nastavnika. Druge teme dogovorene putem konsenzusa bi se takodje trebale uvesti u nastavne planove i programe drugih konstitutivnih naroda.

OHR ce sa partnerskim organizacijama koordinirati pravovremenu implementaciju gore navedenih mjera s ciljem ukidanja segregacije u postojećim obrazovnim sistemima sto je prije moguće, olaksavanja mobilnosti i povratka, te zadovoljavanja

evropskih standarda i normi. U kasnijoj fazi ce se takodje morati izraditi novi udzbenici i primjeniti siroki plan dodatne obuke nastavnika.

Medjunarodna zajednica u cjelini je odlucna da postigne pozitivne rezultate do pocetka sljedece skolske godine.